

מ"ח 6427/15 - סאמר מריסאת, תאמר מריסאת נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

מ"ח 6427/15

לפני: כבוד המשנה לנשיאה א' רובינשטיין

המבקשים: 1. סאמר מריסאת
2. תאמר מריסאת

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשה למשפט חוזר

בשם המבקשים: עו"ד אליאס אבו עטא
בשם המשיבה: עו"ד יוסף (ג'ואי) אש

החלטה

א. בקשה למשפט חוזר לפי סעיף 31 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], תשמ"ד-1984. ביום 14.12.14 הרשיע בית משפט המחוזי בחיפה (השופטת ב' בר-זיו) את המבקשים ושניים אחרים, בעבירות הריגה וחבלה בכוונה מחמירה. ביום 6.7.15 נגזר דינם לארבע שנות מאסר, מאסר מותנה ופיצוי. ביום 18.8.15 הוגש ערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין, וכן הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע. ביום 27.8.15 קיבל בית משפט זה (השופט נ' הנדל) את הבקשה לעיכוב ביצוע עד לשמיעת הערעור, אשר נקבע לדיון ביום 17.2.16. ביום 21.9.15, ועוד בטרם נשמע הערעור, הוגשה הבקשה הנוכחית, שאומר כבר כאן כי הגשתה מעוררת תמיהה שכן אין עסקין בפסק דין חלוט.

רקע והליכים קודמים

ב. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 6.5.04 ועל רקע סכסוך מתמשך, תקפו המבקשים את המנוח באמצעות כלי נשק קרים, דקרו אותו, הנחיתו מכות קשות בראשו ובכל אברי גופו וגרמו למותו. כן תקפו המבקשים את גיסו של המנוח, אליאס חורי, אשר בקש לסייע למנוח, וגרמו לו לפגיעות קשות. המבקשים כפרו בעובדות כתב האישום אשר הוגש ביום 13.3.06. הכרעת הדין ניתנה ביום 14.12.14, לאחר דיוני הוכחות. הכרעת הדין התבססה על שלושה עדי ראיה, ביניהם אליאס דאוד. ביום 18.8.15 ערערו המבקשים על הכרעת הדין לבית משפט זה וכן בקשו כי יעוכב ביצוע עונש המאסר אשר הושת עליהם. בקשתם לעיכוב ביצוע התקבלה ונקבע כי דיון בערעורם יתקיים ביום 17.2.16.

ג. כשבוע לאחר הגשת הערעור, חתם אחד משלושת עדי התביעה, אליאס דאוד, על תצהיר בפני עו"ד מוופק זיאדנה, לפיו בניגוד להודעותיו הקודמות, לא היה נוכח במקום האירוע בעת ההריגה, ולא ראה מי הרג את המנוח. מתצהירו עולה כי בנו של המנוח מסר לו את שמותיהם של השניים בהם חושד הוא כי הרגו את אביו, ודאוד פעל בהוראתו ומסר שמות אלה למשטרה. התצהיר החדש נערך, לטענתו, כדי לנקות את מצפונו, שכן הוא יודע בודאות כי המבקשים חפים מפשע.

הבקשה הנוכחית והתגובה לה

ד. הבקשה הנוכחית למשפט חוזר משליכה יהבה על סעיף 31(א)(2) לחוק בתי המשפט שעניינו גילוי ראיה חדשה, ועל סעיף 31(א)(4) שעניינו חשש מעיוות דין שנגרם בהרשעה, ונסבה על הראיה החדשה, לכאורה, שבידי המבקשים – תצהירו הנזכר של העד דאוד. ראיה זו, מצביעה לטענתם על קנוניה שנרקמה בין שלושת העדים, אשר שיבשו את מהלך החקירה והובילו לעיוות דין, ועל כן לשיטת המבקשים יש להורות על קיומו של משפט חוזר שיחקור את העדים פעם נוספת ויביא לחשיפת האמת.

ה. המשיבה טוענת, כי דין הבקשה להידחות על הסף נוכח העובדה שבעניין המבקשים תלוי ועומד ערעור הקבוע לדיון, ומשכך, אין עניינם "עניין פלילי שנפסק בו סופית", בו ניתן לקיים הליך של משפט חוזר.

הכרעה

ו. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, אין בידי להיעתר לה. סעיף 31(א) לחוק בתי המשפט קובע:

"נשיא בית המשפט העליון או המשנה לנשיא... רשאי להורות כי בית המשפט העליון או בית משפט מחוזי שיקבע לכך, יקיים משפט חוזר בעניין פלילי שנפסק בו סופית, אם ראה כי נתקיים אחד מאלה..": (ההדגשה הוספה - א.ר.)

בענייננו, הגישו המבקשים ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, ודיון בערעורם עתיד להתקיים בחודשים הקרובים. אשר על כן, אין מדובר בעניין פלילי אשר נפסק בו סופית, ומכאן שלא ניתן מעיקרא להיעתר לבקשה לערוך משפט חוזר. אשר לתצהירו של אליאס דאוד, בידי המבקשים לבקש להוסיפו כראיה בערעור וכמובן איני מביע כל דעה לגביו, או לטיב בקשה כזאת; בקשה למשפט חוזר אינה איפוא המקום ההולם להעלאת טענות אלה עתה, ומוטב היה אילולא הוגשה.

ז. אין בידי להיעתר הבקשה.

ח. לאחר שנכתבה החלטה זו, ובטרם נחתמה, הגיעה בקשת מחיקה מטעם המבקשים, בעקבות תגובת המדינה. בעקבות האמור מעלה ובהתאם, הבקשה נמחקת.

המשנה לנשיאה

15/12/2015
